

КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

РЕШЕНИЕ № 884 - ПД

от 20.12.2004 г.

“Вамо” АД, гр. Варна е публично дружество, вписано под № РГ-05-447 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от Комисията за финансов надзор /КФН/, и като такава е адресат на разпоредбите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/.

В КФН са подадени жалби от акционери на “Вамо” АД, с които КФН е сезирана за нередности при свикването и при провеждането на Общото събрание на акционерите /ОСА/ на “Вамо” АД, гр. Варна на 21.06.2004 г. и счетоводната политика на дружеството, прилагана при изготвяне на годишния финансов отчет /ГФО/ на “Вамо” АД за 2003 г. Във връзка с подадените жалби е извършена проверка на дружеството. Въз основа на проверка на наличните в КФН документи по партидата на дружеството и допълнително представените документи с писмо, Вх. № 05-447/5 от 14.09.2004 г., Протокол Р-04-259 от 23.09.2004 г., писмо Вх. № РГ-05-447/7/18.10.2004 г. и взети писмени обяснения относно изготвянето на ГФО на “Вамо” АД за 2003 г., Заместник - председателят на КФН, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност” на основание чл. 15, ал. 1, т. 4 от Закона за комисията за финансов надзор (ЗКФН), чл. 213, ал. 1, във връзка с чл. 93а, ал. 1 от ЗППЦК, чл. 22, пр. 1 от Закона за административните нарушения и наказания и чл. 7, ал. 1 от Закона за административното производство /ЗАП/ взе решение за откриване спрямо “Вамо” АД, гр. Варна на производство по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка /ПAM/ по чл. 212, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК, а именно:

“Задължавам управителните органи на “Вамо” АД да предприемат съответните действия по назначаване на нов независим регистриран одитор или независимо специализирано одиторско предприятие, който да извърши одит на годишния финансов отчет за 2003 г. и 2004 г.

Задължавам управителните органи на “Вамо” АД да не извършват действия по разпореждане с дълготрайни материални активи на “Вамо” АД до заверка на годишния финансов отчет за 2003 г. от нов независим регистриран одитор или независимо одиторско предприятие”.

За образуването производство по издаване на индивидуален административен акт, “Вамо” АД, гр. Варна е уведомено с писмо, изх. № РГ-05-447/8 от 11.11.2004 г., в което е определен срок от 3 работни дни за представяне на обяснения и възражения. Видно от върната в КФН обратна разписка, писмото е получено в дружеството на 12.11.2004 г. С писмо, вх. № РГ-05-447/8 от 16.11.2004 г., дружеството е представило в КФН обяснения и възражения, във връзка с така откритото производство, които не са намерени за основателни и с Решение № 850 – ПД от 02.12.2004 г. на Заместник - председателят на КФН, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност” спрямо дружеството е приложена принудителна административна мярка.

Срещу Решение № 850 – ПД от 02.12.2004 г. на Заместник - председателя на КФН, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност” е подадена жалба, вх. № 91-01-531 от изпълнителния директор на “Вамо” АД. Решението е получено от дружеството на 08.12.2004 г., следователно жалбата е подадена в 7-дневния срок по чл. 22, ал. 1 от ЗАП и се явява допустима. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно и се иска неговата отмяна. Възраженията в жалбата в голяма степен се покриват с вече изложените в предходната жалба от 16.11.2004 г.

1. В жалбата се изтъква, че ръководството на “Вамо” АД при избора на “препоръчителния подход” на МСС 16 се е водило, както от препоръчания принцип за

достоверност, така и от основополагащия принцип за предпазливост. Посочено е, че при избора на подход, ръководството е взело предвид пазарната капитализация на “Вамо” АД към 31.12.2003 г., която е многократно по-ниска от стойността на активите и съгласно МСС 36 е фактор за обезценка.

2. Ръководството счита, че предвид конкретното състояние на дълготрайните активи на дружеството, не е нарушило заложените принципи в МСС, избирайки препоръчителния подход на МСС 16.

3. Оспорва се мотивът в Решението на КФН, че не би могло да се определи момент, в който да се установи “намерена стойност” на ДМА съгласно § 19 по МСФО 1.

4. Жалбоподателят твърди, че датата за избран момент за “намерена стойност” е 31.12.1997 г. (01.01.1998 г.), а в мотивите в публикуваното Решение № 850-ПД от 02.12.2004 г. е упомената датата 31.12.1998 г., както и не е вярно твърдението, че са сторнирани преоценките само след 1998 г., без да се сторнират преоценките на ДМА формирани до 31.12.1998 г.

5. Жалбоподателя счита, че не е правилно да се извършва преценка на част от ДМА с нулева балансова стойност.

6. Жалбоподателят оспорва мотивът за несъпоставимост на ГФО за 2003 г. спрямо 2002 г., както и оповестяване на извършената промяна.

7. Жалбоподателят оспорва мотива за непълнота на информацията в годишния отчет на “Вамо” АД. Счита, че в представените материали на ОСА се съдържа цялата необходима информация за промяната на счетоводната политика, касаеща съществено извършената преценка на дълготрайните активи. Твърди се, че допълнително представената информация на 14.09.2004 г. в КФН и “БФБ-София” АД, във връзка с открито производство за прилагане на ПАМ не съдържа повече съществена информация.

8. Посочено е, че приложената принудителна административна мярка се явява законово недопустима. С решението са наложени две принудителни административни мерки, като първата по своя правен характер следва да има за адресат ОСА като управителен орган, единствено компетентен да приема решение за избор на одитор на дружеството. Допълнително приложената принудителна административна мярка е извън нормативно определените в чл. 212 от ЗППЦК – по чл. 212, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК дружеството може да бъде задължено да свика ОСА, но не и да му бъде наложено определено решение; по чл. 212, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК дава възможност за спиране на извършване на сделки с определени ценни книжа, а не с ДМА на дружеството.

Във връзка с така изложените възражения могат да бъдат направени следните констатации:

1. Съгласно § 37 от Общите положения за изготвяне и представяне на счетоводните отчети от МСС и § 20 на МСС 1 и двата принципа /достоверност и предпазливост/ са еднакво значими при изготвянето на финансовите отчети. Не може да се приеме, че принципът за достоверност е препоръчан, а принципът за предпазливост е основополагащ.

Избраният от дружеството критерий (пазарната капитализация) като индикация за обезценка не е обективен, тъй като на регулирания пазар няма активна търговия с ценните книжа на “Вамо” АД, за да послужи този критерий като индикация за наличие на обезценка.

2. Във връзка с прехода от НСС към МСС, ръководството на “Вамо” АД не е изпълнило изискванията на съвместното становище на МФ и ИДЕС за еднократна преценка на тези активи, чиито стойности значимо се различават от справедливите цени, след което да прилага избрания препоръчителен подход. По същество връщането на стойностите на ДМА до историческата им стойност към 31.12.1998 г. /съгласно информация на стр. 3 от представените в КФН с писмо, вх. № РГ-05-447/5/14.09.2004 г. допълнителни бележки към ГФО на “Вамо” АД за 2003 г./, води до тяхното необосновано обезценяване. Занижените и нулевите стойности, получени по горепосочения начин, не носят никаква информационна стойност за потребителите на ГФО, което означава, че целите, които ръководството си е поставило, преоценявайки в посока намаление стойността на ДМА чрез сторниране на

преоценъния резерв не са в съответствие със ЗСч., МСС 1 и Общите положения за изготвяне и представяне на финансови отчети, приети от Съвета по МСС.

3. Приватизацията на дружеството през 1997 г. не е довело до промяна в оценките на ДМА и тяхното представяне във финансовите отчети на дружеството така, че това събитие да служи като значим момент за определяне на “намерена стойност” на ДМА. В “информационните проспекти” на дружествата, изготвяни за всеки търг от масовата приватизация са ползвани данни от счетоводството на дружеството. Дори и да са извършвани оценки на активите на дружествата, във връзка с приватизацията им, тези оценки не са намирали отражение във финансовите им отчети. “Вамо” АД е приватизирано по реда на масовата приватизация. Действащото до края на 2001 г. счетоводно и данъчно законодателство силно регулираше в определени граници оценяването на ДМА по групи, което на практика не позволяваше те да бъдат представени по стойности близки до справедливите. Основната цел за въвеждане на МСС за публичните дружества е постигането на обективно представяне във финансовите отчети на имущественото и финансовото състояние на дружеството. Именно поради това, връщането към “историческа цена”, към някакъв отминал момент е необосновано и не би довело до представянето на ДМА във финансовите отчети по стойности близки до справедливите. Тази теза е застъпена и в съвместното становище на МФ и ИДЕС, в което се казва: *“Изходното предположение на предлаганото решение се основава на разбирането, че ако бъдат извършени определени корекции, то те трябва да са насочени към решаване на проблема от тук нататък, а не чрез връщане назад и коригиране на решения, които са били взимани в изпълнение на тогава действащите нормативни актове”*.

4. Действително при проверка на наличните финансови отчети в КФН се установи, че са сторнирани преоценките на ДМА за периода 01.01.1998 г. – 31.12.2002 г. В представените допълнителни бележки към ГФО на “Вамо” АД за 2003 г. с писмо, вх. № РГ-05-447/5/14.09.2004 г. във връзка с откритото производство по прилагане на ПАМ, на стр. 3 е посочено *“в резултат на направената преоценка в посока намаление стойността на активите и начислената амортизация до историческата им стойност **към 31.12.1998 г.** е сторниран Резерв от последващи оценки в размер на 11 884 хил. лв.”*.

Няма съществено значение кой период е приело ръководството на “Вамо” АД за определяне на “намерената стойност”, след като не може да бъде изпълнено изискването на § 19 от МСФО 1 /Не е извършена оценка по справедлива стойност/.

5. Извършването на преоценка на част от ДМА с нулева балансова стойност не противоречи на съвместното становище на МФ и ИДЕС. Независимо, че жалбоподателят твърди, че никога не е декларирал несъгласие с общото становище на МФ и ИДЕС, ръководството на дружеството не е съобщило целите си за достоверност с аналогичните цели, формулирани в това становище. В него се казва “възможни са следните варианти на решение на отделното предприятие “преглед на всички активи, преоценка на тези, които се различават значимо от справедливите цени и избор на препоръчителния подход за последващо представяне във финансовите отчети”.

Следния пример е в подкрепа на това, че част от ДМА с нулева балансова стойност имат реална цена различна от нула: през 2004 г. е продаден ДМА с нулева балансова стойност за 39 хил. лв. без ДДС.

Видно от инвентарната книга, голяма част от машините, съоръженията и оборудването са с нулева балансова стойност. В случай, че ръководството на дружеството беше извършило една обективна преоценка на тези активи, целяща представянето им по справедливи стойности, това би довело до увеличаване стойността на общите активи в счетоводния баланс на дружеството.

6. Видно от ГФО на “Вамо” АД за 2003 г., сравнителната информацията за предходен период /2002 г./ е на база НСС, упоменава се, че информацията от текущия период /2003 г./ е съгласно МСФО. Съгласно изискването на § 36 от МСФО 1, за да се спази МСС 1, е трябвало ГФО на “Вамо” АД за 2003 г. да включва най-малко за една година сравнителна информация, съгласно МСФО. Не е приложена ретроспективно новоприетата счетоводна политика в предходния период на ГФО за 2003 г. на дружеството, следователно информацията в него не

е сравнима. В дружеството съществува нужната база данни, използват се подходящи математически методи, компютърна техника и са коригирани стойностите на ДМА към 01.01.1998 г., не е практически изпълнимо да се осигури сравнима и най-важното съпоставима информация за предходен период. С непредставянето на сравнима информация за предходен отчетен период е нарушено изискването на § 38 от МСС 1. Не е ясно оповестено, че информацията от предходен период не е сравнима (написано е *“не е представена проформа информация”*), а също така това упоменаване е направено в забележка към Приложението от ГФО за 2003 г. Не може да се приеме за основателен мотивът, че причината за непредставяне на сравнителна информация е *“краткото време за заверка и представяне на годишния отчет за 2003 г.”*.

7. Приложението към ГФО за 2003 г. е непълно, за което е наложен ПАМ, с която дружеството е задължено да направи корекции в представения ГФО за 2003 г., като в бележките към ГФО представи информация за базата, на която е изготвен финансовият отчет за 2003 г. и специфичните счетоводни политики, избрани и приложени при изготвянето на годишния финансов отчет; да оповести информацията, изискваща се от всички МСФО. Всяка позиция отразена в Счетоводния баланс, Отчета за доходите, Отчета за паричния поток и Отчета за собствения капитал, да бъде отразена и пояснена със съответната информация, представена в бележките. Прилагането на ПАМ е наложено от липсата на оповестявания по МСФО 1 и приложимите МСС, както и поради несъществени различия на представената счетоводна политика за 2003 г. с тази за 2002 г. Представената счетоводна политика е с обем от 2 страници. Съвсем бегло е споменато за ефекта от промяната на счетоводната политика и е дадена кратка информация за ДМА, което не е в унисон с намеренията на ръководството за постигане на яснота и достоверност на информацията в ГФО. Представената финансова информация в регистрационния документ и отчета за управление е в съответствие с изискванията на Наредба № 2 за проспектите при публично предлагане на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, представена е на различно основание и не съвпада с изискуемото съдържание за оповестяванията съгласно МСС. Във връзка с така откритата мярка по прилагане на ПАМ, на 14.09.2004 г. ръководството на дружеството е представило в КФН допълнителни бележки към ГФО за 2003 г. и счетоводна политика /10 стр./. Въпреки, че информацията, която се съдържа в представените от ръководството на “Вамо” АД на 14.09.2004 г. документи не покрива изискванията на МСС, трябва да се отбележи, че тя дава по-голяма яснота за специфичните счетоводни политики, избрани и приложени при изготвянето на ГФО за 2003 г.

8. Приложената спрямо “Вамо” АД принудителна административна мярка е с правно основание чл. 212, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК и се изразява в задължаване на Управителния орган на публично дружество да предприеме конкретни мерки, необходими за предотвратяване и отстраняване на нарушенията, на вредните последици от тях или на опасността за интересите на инвеститорите. В конкретния случай, Заместник - председателят на КФН, ръководещ Управление “Надзор на инвестиционната дейност” е задължил управителните органи на дружеството да предприемат съответните действия по назначаване на нов независим регистриран одитор или независимо специализирано одиторско предприятие, който да извърши одит на годишния финансов отчет за 2003 г. и 2004 г., което означава да организират и проведат извънредно ОСА с точка от дневния ред в съответствие с приложената принудителна административна мярка. С Решение № 850 – ПД от 02.12.2004 г. на Заместник - председателят на КФН, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност” не се задължават управителните органи на дружеството да изземват компетенциите на ОСА.

Въпреки гореизложеното, Заместник-председателят на КФН, ръководещ Управление “Надзор на инвестиционната дейност”, след като разгледа и обсъди повторно цялостната фактическа обстановка и установеното по случая намери приложената с Решение № 850 – ПД от 02.12.2004 г. на Заместник - председателят на КФН, ръководещ управление “Надзор на

инвестиционната дейност” принудителна административна мярка за прекалено тежка за дружеството и възпрепятстваща дейността на управителните органи по управлението на “Вамо” АД, и би могло да доведе до негативни последици за финансовото състояние на дружеството. Така приложената принудителна административна мярка би могла да застраши в определена степен правата на акционерите на дружеството.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 26, ал. 1, хип. 2 от Закона за административното производство и чл. 15, ал. 1, т. 4 от Закона за комисията за финансов надзор

РЕШИХ:

Изменям приложената спрямо “Вамо” АД с Решение № 850 – ПД от 02.12.2004 г. принудителна административна мярка, както следва:

“Задължавам управителните органи на “Вамо” АД да предприемат съответните действия по назначаване на нов независим регистриран одитор или независимо специализирано одиторско предприятие, който да извърши одит на годишния финансов отчет за 2003 г. и 2004 г.

Задължавам управителните органи на “Вамо” АД да не извършват действия по разпореждане с дълготрайни материални активи на "Вамо" АД до заверка на годишния финансов отчет за 2003 г. от нов независим регистриран одитор или независимо одиторско предприятие.”

в

“Задължавам управителните органи на “Вамо” АД да предприемат съответните действия по назначаване на нов независим регистриран одитор или независимо специализирано одиторско предприятие, който да извърши одит на годишния финансов отчет за 2003 г. и 2004 г.

Задължавам управителните органи на “Вамо” АД да уведомяват КФН 14 дни преди извършването на разпоредителни действия с дълготрайни материални активи на "Вамо" АД на стойност равна или над 30 000 лева за срок от шест месеца, с посочване на съществените условия по сделката включително страни, предмет и стойност, както и в чия полза се извършва сделката.”

На основание чл. 214, ал. 2 от ЗППЦК Решението подлежи на незабавно изпълнение, независимо от неговото обжалване.

На основание 26, ал. 1, изр. последно от ЗАП, вр. чл. 15, ал. 3 от ЗКФН Решението подлежи на обжалване по административен ред пред КФН при съответно прилагане на Глава трета, раздел I от ЗАП.

На основание чл. 15, ал. 4, т. 1 от ЗКФН Решението не подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България.

**ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ,
РЪКОВОДЕЩ УПРАВЛЕНИЕ “НАДЗОР
НА ИНВЕСТИЦИОННАТА ДЕЙНОСТ”:**

/Д. Ранкова/